

વિવાહ સંસ્કાર

03-2011

પ્રથમ ઈ - સંસ્કરણ

અક્ષર નાદ ઈ-સંસ્કરણ

તારીખ ૧૬ માર્ચ ૨૦૧૦ના રોજ અક્ષરનાદ પર પ્રથમ ઈ પુસ્તક ડાઉનલોડ માટે ખુલ્ખુ મૂકેલું, એ પછી વિવિધ ઈ-પુસ્તકો મૂકાતા રહ્યાં છે અને સતત ડાઉનલોડ પણ થતાં રહ્યાં છે. આ જ શ્રેણી આગામ વધારતા વિવાહ સંસ્કારની વિગતો આપતું ખૂબ ઉપયોગી એવું આ સુંદર પુસ્તક પ્રસ્તુત કરતા અનેરા હર્ષની લાગણી થાય છે. આજ સુધીમાં (8-03-2010) બધા ઈ-પુસ્તકો મળીને ડાઉનલોડ સંખ્યા 25,000 સુધી પહોંચી છે, જે ઘણો સંતોષકારક અંક છે. આવો સરસ આવકાર મજ્યો એ બદલ અક્ષરનાદના સર્વે વાંચકમિત્રો અને શુભેચ્છકોનો આભાર માનું છું. આ પુસ્તકાઓ મૂકવાની શ્રી ગોપાલભાઈ પારેખની મહીનાઓથી સેવેલી ઈચ્છા (<http://gopalparekh.wordpress.com>) અને અમને

તેના માટે સતત પ્રોત્સાહન આપતા રહેવાની વૃત્તિ આનું મુખ્ય કારણ છે. આવી અનેક પુસ્તિકાઓ અક્ષરનાદ પર આવતી રહેશે. પ્રેરણાદાયી જીવનચરિત્રો, મનનીય કૃતિઓ અને જીવનલક્ષી સાહિત્યનું આ એક નવું સોપાન છે. આપણા સોળ સંસ્કારોમાંના એક મહત્વના એવા વિવાહ સંસ્કાર વિશેનું સુંદર, માહિતિપ્રદ અને ઉપયોગી પુસ્તક આજે અતે પ્રસ્તુત થઈ રહ્યું છે ત્યારે આપણી પરંપરાની આ મહત્વની વિરાસતરૂપ સંપત્તિને સૌની સાથે વહેંચી રહ્યાનો આનંદ છે તો તેના અજ્ઞાત લેખક પ્રત્યે હાર્ડિક કૃતજ્ઞતા પણ છે. આશા છે આનો લાભ મહત્તમ વાંચકો સુધી પહોંચશે. અક્ષરનાદના ડાઉનલોડ વિભાગમાં આવા અનેક પુસ્તકો (<http://aksharnaad.com/downloads>) ડાઉનલોડ માટે ઉપલબ્ધ છે.

- જીવેશ અધ્યારુ

વિવાહ સંસ્કાર

નોંધ:- ઘરની દીકરીના લગ્ન પ્રસંગે આ પુસ્તિકા
રચવામાં આવી છે, તેથી દિકરાના લગ્ન-પ્રસંગ વખતે
જરૂરી ફેરફાર કરવા વિનંતી છે.

વર અને કન્યાના નામ - _____

શ્રી ગજાનન પ્રસંગોસ્તુ

વિવાહ સંસ્કાર

વર અને કન્યાના નામ

લગ્ન સ્થળનું સરનામું

મંગાલકામના સહ

બંને વેવાઈ પરિવારના નામ

॥ શ્રી ગણેશાય નમः ॥

॥ મંગલાચરણ ॥

નમસ્કાર, સુસ્વાગતમ.

સર્વ સંસ્કૃતિની જનેતા એવી ભારતીય સંસ્કૃતિએ માનવજીવનને સોળ સંસ્કારમય ગાણ્યું છે. આ સોળ સંસ્કાર જીવનની જુદી જુદી અવસ્�ાને મંગલમય બનાવે છે. આ સંસ્કારોમાં ‘વિવાહ સંસ્કાર’ને શ્રેષ્ઠ સ્થાને મૂકીને આપણા ઋષિમુનિઓ અને સંસ્કૃતિના જ્યોતિર્ધરોએ ‘ધન્યો ગૃહસ્થાશ્રમः’ કહી એનાં યશોગાન ગાયાં છે, આ વિવાહ સંસ્કાર દ્વારા પરમાત્માનાં બે ઉત્તમ સર્જન પુરુષ અને સ્ત્રી – જીવનના

ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષરૂપી ચાર પુરુષાર્થોની પ્રાપ્તિમાં એકબીજાનાં પૂરક,
પ્રેરક અને સહાયક બની રહેવા પ્રતિજ્ઞાબદ્ધ છે.

શ્રી ગોવર્ધનનાથની અનંતકૃપાથી સૌ. કાં. અને ચિ. ના
'લગ્નસંસ્કાર' ની મનભાવન મંગળ વેળા અવતરી છે. પ્રારંભે શ્રી ગણેશ ભગવંત
અને સર્વ દેવતાઓને નતમસ્તકે વંદન કરીએ છીએ. આજે વિ.સં. 20..... ના
..... (હિંદુ મહિનાનું નામ) સુદ/વદ ને વાર તા. ના મંગલ
દિવસે, અને ના સુપૌત્રી / સુપૌત્ર તથા અ.સૌ. બહેન અને શ્રી
..... ની સુપુત્રી સૌ.કાં (કન્યા) અને અ.સૌ. અને શ્રી ના
સુપૌત્ર અને અ.સૌ. અને શ્રી ના સુપુત્ર ચિ..... (વર) ના મંગલ

પરિણયની વિધિનાં મંગલાચરણ કરીએ.

હિંદુ ધર્મમાં દામ્પત્ય (ગૃહસ્થાશ્રમ) એ સૌથી મહત્વનો આશ્રમ છે કારણકે એ સમગ્ર સામાજિક માળખાનો આધાર છે. જેમાં વિધિ-વિધાન આપેલાં છે એ ગૃહસૂત્ર' પણ વૈદિક પરંપરાને આગળ વધારે છે. સ્ત્રી-પુરુષ એ સમગ્ર વૈશ્વિક રચનાના કેન્દ્રમાં છે. વિવાહ એ યજ્ઞ છે જેમાં સ્ત્રી અને પુરુષ પોતાનું સ્વતંત્ર સાચવીને સમગ્ર વિશ્વની રચનામાં ભાગ લેનાર બને છે. આ વિધિ આધ્યાત્મિક મહત્વ અને પ્રતીકાત્મક અર્થથી ભરેલી છે. લગ્ન દ્વારા વર-કન્યા કાયા, મન અને હૃદયથી એક બને છે.

॥ ગણેશ વંદના ॥

સ્વજનો, વિધિના પ્રારંભે વિઘ્નહર્તા, શુભકર્તા, શ્રી ગણેશનું ભાવપૂર્વક સ્મરણ કરીએ.

વિઘેશરાય વરદાય સુરપ્રિયાય
 લંબોદરાય સકલાય જગત્પિતાય ।
 નાગાનનાય શ્રુતિયજ્ઞવિભૂષિતાય
 ગૌરીસુતાય ગણનાથ ! નમો નમસ્તે ॥

(ભાવાર્થ :વિઘ્નહર્તા, વરદાન દેનારા, દેવોના પ્રિય, મોટા ઉદરવાળા, સકલ જગતનું કલ્યાણ કરનારા, હાથીનામુખવાળા, વેદ અને યજોના ભૂષણગૌરીપુત્ર અને ગણનાથને નમસ્કાર.)

॥ શ્રીકૃષ્ણવંદના ॥

હવે ગોપીવલ્લભ ભગવાન શ્રીકૃષ્ણનું સ્મરણ કરીએ.

સચ્યદાનંદરૂપાય વિશ્વોત્પત્યાદિ હેતવે ।
તાપત્રા વિનાશાય શ્રીકૃષ્ણાય વયં નુમઃ ॥

(ભાવાર્થ: વિશ્વની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ આદિના હેતુરૂપ, સચ્યદાનંદરૂપશ્રીકૃષ્ણને અમે ત્રણ પ્રકારના તાપના નાશ માટે નમન કરીએ છીએ.)

॥ વર સ્વાગત ॥

હવે લગ્નમંડપમાં આવેલા વરરાજાને કન્યાના પિતાપૂછે છે,

સાધુ ભવાનાસ્તામ् . અર્થયિષ્યામો ભવંતામ् ?

(ભાવાર્થ:તમે સજ્જન છો ? તમારી પૂજા કરું ?)

વરરાજા કહે છે,

અહં સાધુ ભવામિ । મામ् અર્થય ।

(ભાવાર્થ : હું સદૈવ સજ્જન રહીશ, મારી પૂજા કરો)

હવે કન્યાના પિતા વરરાજાને આસન આપતાં કહે છે,

વિષરો વિષરો વિષરઃપ્રતિગૃહતામ् ।

(ભાવાર્થ :આપ આ આસન સ્વીકારો.)

વરરાજા કહે છે,

પ્રતિગૃહ ણામિ ।

(ભાવાર્થ: હું આસન સ્વીકારું છું.)

**નીં શ્રેષ્ઠોસ્મિ વૈ સમાનાનામુદ્યતામિવ ભાસ્કર: ।
તિજામિત્વાં અધઃ કૃત્વા ચ ઇદં મે લિદીયતે ॥**

(ભાવાર્થ: જેમ પ્રકાશિત પદાર્�ોમાં સૂર્ય શ્રેષ્ઠ છે તેવી રીતે હું પણ મારા સંબંધીઓમાં શ્રેષ્ઠ સ્થાન મેળવીશ. મારા દ્વેષીઓનો પરાભવ કરીશ.)

હવે વરરાજ વિષ્ટરને આસન નીચે મૂકી પૂર્વ દિશા તરફ મુખ રાખીને બેસે છે. કન્યાના પિતા દૂધ અને પાણીથી, પહેલાં વરરાજનો ડાબો અને પછી જમણો પગ ધોતાં કહે છે,
પાદાર્થ ઉદકમ् ,પાદાર્થ ઉદકમ् ,પાદાર્થ ઉદકમ् ,પ્રતિગૃહ્યતામ ।

(ભાવાર્થ: આ, પગ ધોવાનું પાણી સ્વીકારો.)

વરરાજા કહે છે

પ્રતિગૃહણામિ ।

(ભાવાર્થ :હું સ્વીકારું છું.)

હવે બીજો વિષય અપાય છે.

વિષરો વિષરો વિષર: પ્રતિગૃહણતામ् ।

હવે કન્યાનાં માતાપિતા, વરરાજાના પગ લૂધી, ત્યાં કુમકુમ લગાવી, કપાળે તિલક કરે
છે. ત્યાર પછી કન્યાના પિતા હાથમાં અર્દ્ધપાત્ર લઈ કહે છે,

અધો અધો અર્ધઃ પ્રતિગૃહણતામ् ।

(ભાવાર્થ: આ અર્દ્ધનો સ્વીકાર કરો.)

વરરાજા ‘પ્રતિગુણમિ’. બોલી અર્ધ્યપાત્રને પકડી, માથા સુધી ઊંચે લઈ જઈ, પાણીને તરબાણામાં રેડી અર્ધ્ય આપે છે. હવે મધુપર્ક આપવાની વિધિ શરૂ થાય છે.

મધુપર્ક

કાંસાના પાત્રમાં ધી, દહીં અને મધનું મિશ્રણ કરી કન્યાના પિતા એ પાત્રને બીજા પાત્રથી ઢાંકી વરરાજાને ‘મધુપર્ક’ આપે. આ મધુપર્ક એ પૃથ્વી પરનું અમૃત છે. મધ એ મધુરતાનું, ધી પોષણનું અને દહીં એકતાનું પ્રતીક છે. આમ મધુરતા, પુષ્ટિ અને એકતાના ભાવ દ્વારા વરરાજાનું સન્માન થાય છે. હવે કન્યાના પિતા ‘મધુપર્ક’ આપતા કહે,

મધુપકો, મધુપકો, મધુપકૃ: પ્રતિગૃહિતામ् ।

(ભાવાર્થ: મધુપકૃનો સ્વીકાર કરો.)

‘પ્રતિગૃહણામિ’ કહી વરરાજા મધુપકૃ ખોલી તેમાં જોઇ કહે,

સ્મીક્ષામિ યથા સર્વાણ્યહં ભૂતાનિ ચક્ષુષા ।

તથાદં મધુપકૃ ચ પ્રતીક્ષામિ ખલુ પ્રભો ॥

(ભાવાર્થ : હે પ્રભુ ! જેમ હું મારી આંખોથી સર્વ જીવોને જોઉં છું તેમ જ હું મધુપકૃનું સારી રીતે દર્શન કરું છું)

હે વરરાજા ‘મધુપર્ક’ને ડાબા હાથમાં પકડી જમણા હાથની છેલ્લેથી બીજુ આંગળીથી મિશ્રણને હલાવી, જમીન પાર થોડુંક રેડશે. આ વખતે પુરોહિતશ્રી મંત્રો બોલશે. આ વિધિ પછી વરરાજા હાથ ધોઇ, આચમન કરી, ફરી હાથ ધુએ છે.

ન્યાસ

હવે ન્યાસ વિધિ શરૂ થાય છે, પુરોહિત બોલાવે તે મંત્ર બોલતાં શરીરના જુદા જુદા ભાગ ઉપર પાણી અડાડવાની કિયા ‘ન્યાસ’ કહેવાય. આ ન્યાસ શક્તિ માટે છે.

વરરાજા બોલે

ઈં વાડંગ મ આસ્યાસ્તુ ।

(मुख)

हीं नसोमें प्राणोस्तु ।

(नाक)

हीं अक्षणोमें चक्षुरस्तु ।

(आंख)

हीं कर्णयोमें श्रोत्रमस्तु ।

(कान)

हीं बाहोमें बलमस्तु ।

(भूमि)

हीं उर्वोमे ओजोस्तु ।

(साथी)

हीं अरिष्टानि मे अंगानि तनुस्तंवा मे सह संतु । (आधुनिक शरीर)

આ વિધિ પછી વરરાજા હાથ ધોઇ, આચમન કરી ફરી હાથ ધૂએ છે. હવે વરપૂજન ની વિધિ થશે.

વરપૂજન

કન્યાનાં માતાપિતાભાઈ અને બહેનને વિનંતી કે તેઓ જમાઇરાજાને કપાળે ચંદનતિલક કરી કુમકુમ-અક્ષતથી તેમનું પૂજન કરે. આ પૂજન દ્વારા વ્યક્તિના ભાલપ્રદેશનું એટલે કે બુદ્ધિનું પૂજન થાય છે. તિલક સ્વીકારતી વખતે વરરાજા પણ મનોમન કહી રહ્યા છે કે આજીવન સદ્ બુદ્ધિવાળી વ્યક્તિ બની રહેશે.

હીં શ્રીમંડ ચંદનં દિવ્યંગંધાદ્વયं સુમનોહરમ् ।

અર્પયામિ નમસ્તુભ્યં કમલાપતિરુપ ધૃક् ॥

(ભાવાર્થ : હું લક્ષ્મીરૂપ, દિવ્ય, સુગંધસભર અને સુમનોહર ચંદન આપને નમસ્કારપૂર્વક અર્પણ કરું છું. આપ કમલાપતિ વિષ્ણુનું રૂપ ધારણ કરો.)

કન્યા આગામન

સ્વજનો, હવે કન્યાનો મંડપ પ્રવેશ થઇ રહ્યો છે. કન્યાનાં મામા-મામી ભાઈ - તથા.....બહેન,ભાઈબહેન ને વિનંતી કે તેઓને વિવાહમંડપમાં લઈ આવવાનો લહાવો લે. આ વખતે વરકન્યા વચ્ચે અંતરપટ ધરવામાં આવે છે. આ અંતરપટ દ્વારા એ સૂચવાય છે કે બજો શુભ ઘડીએ એકબીજાનું દર્શન કરે કે જેથી બજોનાં જીવન સુખ, શાંતિ અને પ્રેમમય બને.

મંગલાષ્ક

હવે ‘મંગલાષ્ક’ ગવાશે. અહીં ઉપસ્�િત બ્રાહ્મણદેવતાઓ તથા સહુ સ્વજનોના અંતરની શુભેચ્છાઓ અને આશીર્વાદ વ્યક્ત કરતાં આ મંગલાષ્ક આપને સહુ પૂર્ણ ભાવ અને શાંતિથી સાંભળીએ. દરેક મંગલાષ્કને અંતે પુરોહિત ‘શુભ મુહૂર્ત સાવધાન’, ‘કંન્યાદાતા સાવધાન’ એવું કહી વરકન્યાને કુમકુમ અક્ષતથી આશીર્વાદ આપશે.

વંદી ભાવથી સર્વ દેવગણને, શ્રદ્ધા થકી પૂજુએ.
 વિઘ્નોને હરીલે સદા શુભ કરે, તેને સહુ વંદીએ.
 રિદ્ધિસિદ્ધિ દઇ સુભકૃતજનને, કાર્યો બધાં સાધતા,
 ગૌરીપુત્ર ગણેશ દંપત્તિતણું, કુર્યાત સદા મંગલમ્ . 1

ઓવારેથી અનંતના વહી રહી, આશિષધારા અહો !

દાદજુ કદયની ભાવોમિંઓ સુખદા,

..... દાદી વહાલી દિકરી તણું, કલ્યાણ ચાહે સદા,

..... આ રૂડા યુગલનું, સાધો સદા મંગલમ् . 2

લૈ જે રૂપ વિભુવરે ધરણી પે, પાયાં પ્રીતિ—અમૃતો.

માતા આ તણી પ્રીત ધણી, આનંદ તારો બની.

શિરે હસ્ત રહે સદા જીવનમાં,પિતા તણો.

મોઘા વાત્સલ્યભાવ દંપતીતણું, કુર્ચાત સદા મંગલમ् . 3

મોટા બાપુજુ દિલથી સંગ ભાખુ
કેતાં શાં જરણાં અહોનિશ ભલાં દુલારીતણાં.

નાના—નાનીજુ સહ અહીંભાઇ અહા !

બોલે, 'વિભુવરો ભલા યુગલનું, સાધો સદા મંગલમ् . 4

કૂવા-કોઇ તેની તું લાડલી ઘણી, સૌભાગ્ય તારું ખરું !

માસા—માસી સદૈવ તારી કરતાં, સુ-કામના સુખની.

મામા—મામી દિલે ઘણી ઉછળતી, ગર્ભ ભલા ભાવ ની.

એવાં મંગલ હેત આ યુગલનું, કુર્યાત् સદા મંગલમ् . 5

એલો એલ સુ-શૈશવે જીવનમાં. સંગે સદા હર્ષથી

નાનો ભાઇ આજ દીદીને હેતે વળાવે અહીં.

બહીની , ય દિલથી, ગાયે મીઠાં ગીતથી !

એવાં બંધુ—ભગ્નિનીહેત દ્વયનું, કુર્યાત् સદા મંગલમ् . 6

દાદા—દાદી ભાઇ-.....બેન મળો સુખદા

કાકા—કાકી અહા !-.....ની પ્રીતિ તને લાધજો.

લો ! આ , , સહુ, કેવી વધાવે તને !

.....-..... નું સહુ વિભુવરો, કુર્યાત् સદા મંગલમ् . 7

.....કાજ રૂડા સ્વસ્તિક રચીને, ને તોરણો બારણે ! .

.....માત.તાત વદતા, ‘તારું અહીં સ્વાગતમ् !

હૈયે હેત ધરી ઉજાલ કુળને, સૌની બનીને સદા.’

આ વ..... ભાવ દ્વયનું, સાધો સદા મંગાલમ् . 8

હવે કન્યાના પિતા વરરાજને ‘વધૂ ઇક્ષસ્વ ‘ કહે ત્યારે અંતરપટ દૂર થાય છે.

પુષ્પમાળા અર્પણ

હવે કન્યા અને વર એકબીજાને હાર પહેરાવશે. આ માળા એમની સંમતિનું પ્રતીક છે. જીવનભરનો સાથ પરસ્પરની સંમતિથી હોય તો જીવનયાત્રા આનંદમય બને—એ ભાવ સાથે આ હાર પહેરાવવામાં આવે છે. આ વખતે આશીર્વાદનો મંત્ર બોલાશે.

તદેવ લગ્નં સુદિનં તદેવ તારાબલં ચંદ્રબલં તદેવ ।

વિદ્યાબલં દેવબલં તદેવ લક્ષ્મીપતે તોધિયુગં સ્મરામિ ॥

(ભાવાર્થ : લક્ષ્મીપતિ વિષ્ણુ ભગવાનના ચરણયુગાલનું જે ક્ષણે સ્મરણ કરું છું તે ક્ષણ જ ઉત્તમ છે, તે જ સુદિવસ છે, તે જ તારાબલ, ચંદ્રબલ, વિદ્યાબલ અને દેવબલ આપનાર છે.)

કન્યાપૂજન

કન્યાનાં માતાપિતાબહેન અનેભાઈને વિનંતી કે તેઓ કન્યાપૂજન કરે. કન્યા ના પગ ફૂધથી અને પાણીથી ધોઇ, તેના કપાળે કુમકુમ તિલક કરી, ગળામાં માળા પહેરાવશે.

પૃથિવ્યં યાનિ તીર્થાનિ, યાનિ તીર્થાનિ સાગરે ।

સાગરે સર્વ તીર્થાનિ, કન્યાચા: દક્ષિણે પદે ॥

(ભાવાર્થ : પુઢ્યી અને સાગરમાં જેટલાં તીર્થ છે એ સર્વતીર્થ કન્યાના જમણા પગમાં છે.)

કન્યા અર્પણ સંકલપ

સ્વજનો,

હવે આ લગ્નસંસ્કારની પાચાની વિધિ શરૂ થાય છે. પુરોહિત કન્યાનાં માતા-પિતાને કન્યાદાનનો સંકલપ કરાવશે .આપણી સંસ્કૃતિએ કન્યાદાનને મહાદાન કર્બું છે. ઘરની

લક્ષ્મી જેવી કન્યા અન્ય ધરની મહાલક્ષ્મી બને છે. આ સંકલપ વખતે કન્યાના પિતા વતીથી નીચેના શલોક ગવાશે.

ઇમાં કનકસંપજ્ઞાં કન્યામાભરણૈર્યુતામ् ।
દાસ્યામિ બ્રહ્મણે તુભ્યં બ્રહ્મલોકજીગીષયા ॥ 1 ॥

(ભાવાર્થ : સુવર્ણ સમાન આ સુવર્ણના અલંકારો થી શાણગારાયેલી કન્યા હું આપને વિષ્ણુ જાણીને બ્રહ્મલોક મેળવવાની ઇચ્છાથી આપું છું . 1

વિશ્બંધરં સર્વભૂતાઃ સાક્ષિષ્ય :સર્વદેવતા ।
ઇમાં કન્યાં પ્રદાસ્યામિ પિતૃણાં તારણાય ચ ॥ 2 ॥

(ભાવાર્થ : આખા વિશ્વનું ભરણપોષણ કરનાર ભગવાન તથા પ્રાણીમાત્ર અને સર્વહેલોની સાક્ષીમાં હું આપને આ કન્યાનું દાન કરું છું. આ દાન હું મારા સધળા પિતૃઓના કલ્યાણ માટે કરું છું. || 2 ||

કન્યાદાન

કન્યાનાં માતાપિતા કન્યાની જવાબદારી વરને સોંપે છે ત્યારે પિતા વરને કહે છે :

ધર્મે ચ અર્થે ચ કામે ચ તવ્યા ઈયં ન અતિચરિત્વયા ।

(ભાવાર્થ : ધર્મ, અર્થ કે કામની પૂર્તિ માટે ક્યારેય આ કન્યાનું ઉલ્લંઘન કરશો નહિ.)

વરરાજા કહે છે

નાતિચરિષ્યામિ ।

(ભાવાર્થ : હું ઉલ્લંઘન નહિ કરું .)

કન્યાની માતા પણ પોતાની સંમતિ આપતાં કહે છે.

મયાડપિ દત્તા ।

(ભાવાર્થ: મેં પણ તમને આપી.)

કન્યાનો આનંદપૂર્વક સ્વીકાર કરતા વરરાજા કહે છે.

પ્રતિગૃહ ણામિ । સ્વસ્તિ ।

(ભાવાર્થ: હું તમારી કન્યાની જવાબદારીનો સ્વીકાર કરું છું. સૌનું કલ્યાણ થાઓ.)

સ્વજનો,

આપની સંસ્કૃતિએ કન્યાદાનનો મહિમા ખૂબ ગાયો છે. કોઇપણ વ્યક્તિ કન્યાદાન કરી પુણ્યાર્જન કરી શકે છે. આ કન્યાદાનમાં વાહન, ભૂમિ, ઘર, જરૂરી સાધન-સામગ્રી તથા અન્ય ચીજો આપી શકાય છે.

હસ્તમેળાપ

હવે હસ્તમેળાપની વિધિ શરૂ થાય છે. પુરોહિતશ્રી વર અને કન્યા બજેના હાથમાં જળ, પુષ્પ, અક્ષત, ચંદન, પાન, સોપારી અને દક્ષિણા મૂકી વરના જમણા હાથ ઉપર કન્યાનો જમણો હાથ મૂકશે. આ વિધિ લગ્નસંસ્કારના હાર્દ સમી વિધિ છે. જેનો હાથ પકડયો એનો સાથ જીવનભર નીભાવવાનો હોય, હસ્તમેળાઅપ લદયમેળાપમાં પરિણામે તો જ લગ્નજીવન સફળ થાય. હવે હસ્તમેળાપનો શલોક બોલાશે..

ॐ યદૈષિ મનસા દ્વરે દિશોડ નુપવમાનો વા ।

હિરણ્યપણો વે કર્ણઃ સ ત્વા મન્મનસા કરોતુ અસૌ ॥

(ભાવાર્થ : દિવ્ય વાતાવરણમાં પરસ્પર મિત્રતાના ભાવ સાથે અમે એકબીજાના ઉત્તરદાયિત્વનો સ્વીકાર કરીએ છીએ.) વરકન્યાના મળેલા હાથ ઉપાર પુરોહિતશ્રી વસ્ત્ર ઢાંકશે. કન્યાનાં માતા-પિતા આ હાથ ઉપર જળની ધારા કરી પોતાનો આનંદ વ્યક્ત કરશે.

ગુણિબંધન

કન્યાદાનના સંકલ્પ પછી વરની બહેન ને વિનંતી કે તે વરના ખેસના એ છેડાને કે જેમાં સોપારી, રૂપાનાણું અને અક્ષત બાંધેલાં હોય, તેની સાથે કન્યાના પાનેતરના છેડાને બાંધે. આ છેડાબંધનમાં શુભનો સૂચક સ્વસ્તિક હોય છે. આ છેડાબંધનદ્વારા બહેન,

પોતાનાં ભાઈ -ભાલીની ભાવસગાઈ જોડનારી બને છે. એ કહી રહી છે,'ભાલી ! આ ભાવસગાઈ સદાય મજબૂત રાખજો.'

હવે ગુણિબંધનનો શ્લોક ગવાશે.

ॐ ગણાધિપં નમસ્કૃત્ય, ઉમાં, લક્ષ્મી, સરસ્વતીમ् ।

દ્રગ્રત્યો: રક્ષણાર્થીય પટગુંથં કરોમ્યહમ् ॥

(ભાવાર્થ : અં શ્રી ગણેશ, પાર્વતીમાતા, લક્ષ્મીમાતા અને સરસ્વતી માતાને આ દંપતીના રક્ષણ માટે પ્રાર્થના કરીને આ ગુણિબંધન કરું છું)

હવે કન્યાનાં માતા-પિતા ગૌદાન કરે છે.

ગૌદાન

વિવાહસંસ્કારમાં ગૌમાતાના દાનનો ખુબ જ મહિમા છે. ગૌમાતા અને કન્યાને કદી વેચાય નહીં તો દાન જ કરાય. ગૌદાનથી બજે પક્ષનાં પાપ નાશ પામે છે. ગાયના મૂલ્યનું દ્રવ્ય આપીને પણ આ વિધિ થાય છે. કન્યાનાં માતા-પિતા વરરાજાને ગૌદાન કરે ત્યારે પુરોહિતશ્રી બોલે છે.

હીં વસુનાં દુહિતા , માતા રુક્રાણાં, ભાસ્કર સ્વસા ।

બ્રવીમિ ગાં મા વધિષ જનાય ચેતના વૃતે ॥

(ભાવાર્થ : હે ગૌમાતા ! તું રુક્ર- દેવોની માતા, વસુદેવોની કન્યા, આદિત્ય દેવોની બહેન અને અમૃતનું ઉત્પત્તિસ્થાન છે. હું જ્ઞાની જનોને કહું છું કે જે હત્યા કરવા યોગ્ય નથી અને નિષ્પાપ છે એવી ગાયનું સદાય રક્ષણ કરો.)

અભિસ્થાપન અને હોમ

લગ્ન વખતે જે અભિનું પૂજન અને આવાહન કરવામાં આવે છે તે અભિને ‘યોજક’ કહે છે. યોજક એટલે જોડનાર. અભિ પ્રત્યક્ષ દેવતા હોવાથી તેમની સાક્ષીએ બે આત્માનું – બે લુદયનું મિલન થાય છે. શાશ્વત અભિ ,તેજ અને ઉદ્ઘર્ગમનનું પ્રતીક છે. બજેનું જીવન આવું તેજોમય અને ઉજ્ઝત બની રહે એવા ભાવ છે. અહીં કન્યા અને વર સજોડે હોમ કરી અભિ પાસે શક્તિ, તેજ, આનંદ અને રક્ષણની પ્રાર્થના કરશે. આ વખતે પુરોહિતશ્રી અભિદેવના મંત્રો બોલશે.

મંગલ ફેરા (લાજા હોમ)

લગ્નમાં લાજાહવન કરતી વખતે અભિની ફરતે ચાર ફેરા ફરવામાં આવે તે મંગલફેરા કહેવાય. કન્યાના ભાઈ ને વિનંતી કે દરેક ફેરા વખતે વરકન્યાના હાથમાં લાજા એટલે કે ડાંગર આપે. વરકન્યા ફેરા પહેલાં ‘સ્વાહા’ કહી લાજાને અભિમાં હોમી માંગાત્યની મગાણી કરે છે.

આ ‘મંગલ ફેરા’ માં ત્રણ ફેરા વખતે વર આગળ અને કન્યા પાછળ રહે છે, જ્યારે ચોથા ફેરે કન્યા આગળ અને વર પાછળ રહે છે. ચોથા ફેરા પહેલાં વરકન્યા ક્ષેત્રપાલ એટલે કે પથ્થર (અશ્મ) ને પોતાના જમણા પગના અગૂઠાથી સ્પર્શ કરશે. આ શીલા અડગાતા અને તટસ્થાનું પ્રતીક છે.

ચાર ફેરા જીવનના ચાર પુરુષાર્થ એટલે કે ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષના પ્રતીક છે. ધર્મ, અર્થ અને કામમાં પુરુષ આગળ રહે તો જ સ્ત્રી મોક્ષ દેનાર બને છે. ભારતીય સંસ્કૃતિએ

આમ જીને ઉચ્ચ સ્થાન આપ્યું છે. આ વિધિમાં દરેક ફેરા પહેલાં હોમ કરતી વખતે નીચેનો શલોક બોલાશે.

સ્વાહા અં અર્થમણં દેવં કન્યા અભિં અયક્ષત ।

સ નો અર્થમા દેવઃ પ્રેતો મુંચતું મા પતે : ॥ 1 ॥

(ભાવાર્થ : હે અભિદેવ ! મને પિતાના કુળથી અલગા કરો, પતિના કુલાથી નહિ. ॥ 1 ॥

સ્વાહા અં ઇયેં નારી ઉપબ્રૂ તે લાજાન આવપંતિકા ।

આયુષ્માન અસ્તુ મે પતિઃ એધંતાં જ્ઞાતયો મમઃ ॥ 2 ॥

(ભાવાર્થ : હું લાજા હોમ કરતાં પ્રાર્થના કરું છું કે મારાં પતિ દીર્ઘાય થાય અને અમારા પરિવારની વૃદ્ધિ થાય. ॥ 2 ॥

સ્વાહા અં

ઇમાં લાજાન આવપામિ અગ્નો સમૃદ્ધિં કરણાં તવ ।
મમ તુભ્યાં ચ સંવનનાં તત્ અભિને: અનુમન્યતાં ઇયમ् ॥ 3 ॥

(ભાવાર્થ: જે રીતે લાજાથી અભિને પ્રદીપ્ત થાય છે તેમ મારો અને મારા પતિનો અનુરાગ
વૃદ્ધિ પામે, સ્થિર બને. 3)

સ્વાહા અં

આરોહં ઇમં અશ્માનં અશ્મા ઇવ સ્થિરા ભવ ।
અભિતિષ્ઠ પૃતન્યત અપબાધસ્વ પ્રતનાયત ॥ 4 ॥

(ભાવાર્થ : હે પત્ની ! આ પદ્ધતર ઉપર ચડ. પદ્ધતરની જેમ સ્થિર રહેજે, ચલિત વૃત્તિની ન બન. આપણો ગૃહસ્થાશ્રમ સ્થિર બને. દુષ્ટોને દૂર કરનારી થા. || 4 ||

કંસારભક્તણ

પોતાની દીકરીને યોગ્ય પાત્ર મળ્યાનો સૌથી વિશેષ આનંદ માતાને હોય છે. દીકરીના હસ્તમેળાપ પછી શુભ કાર્યના આનંદરૂપે કંસાર જમાડવામાં આવે છે. માથે મોડ મૂકીને કન્યાની માતા કંસાર પીરસે પછી પ્રથમ વરરાજા, કન્યાને ચાર કોળિયા કંસાર જમાડે અને પછી કન્યા વરરાજાને ચાર કોળિયા જમાડે. કંસારજમણ પાછળ એકતાની ભાવના રહેલી છે. આ કંસાર જમાડતી વખતે વરરાજા કહે છે.

ॐ प्राणः ते प्राणाम् संदधामि ।

ॐ अस्थिभिः अस्थिनि संदधामि ।

ॐ मांसैः मांसं संदधामि ।

ॐ त्वया त्वयं संदधामि ।

(भावार्थ : मारा प्राण साथे तारा प्राण, अस्थि साथे अस्थि, मांस साथे मांस अने त्वया साथे त्वया जोडु छुं.)

सप्तपटी

स्वजनो, हवे सप्तपटीनो विधि शરु थाय छे. विवहसंस्कारनी आ सौथी महत्त्वनी विधि छे. आ विधिमां वरराजा कन्याने सात पगलां चलावी के योखानी सात धगली के सात

સોપારી પાર કન્યાના જમણા પગનો અંગૂઠો અડાડી તેને બીજા છેડા સુધી લઈ જત છે. અજાણી વ્યક્તિ સાથે પણ સાત ડગલાં સાથે ચાલવાથી મૈત્રીનો સંબંધ બંધાય છે. સપ્તપદીમાં આ પ્રકારની અત્માની મૈત્રીનો ભાવ રહેલો છે. આ પ્રતિજ્ઞાઓ કન્યાએ કરવાની હોય છે. કન્યા દરેક પ્રતિજ્ઞાનું પાલન યોગ્ય રીતે કરી શકે તે માટે કન્યાને શક્તિ અર્પવા માટે વર, પાલનકર્તા વિષ્ણુ ભગવાનને પ્રાર્થના કરશે. આપને સહુ આ પ્રતિજ્ઞાઓને શાંતિથી સાંભળીએ.

વરવચન--

ॐ એકમિષે વિષ્ણુસ્ત્વા નયતુ ॥

(ભાવાર્થ : આ પ્રથમ પાદ આકમણ કરવા માટે વિષ્ણુ ભગવાન તને અજ્ઞ આપો.)

કન્યાવચન—

સુખદૃષ્ટાનિ સર્વાણિ ત્વયા સહ વિભજ્યતે ।

યત્ર તં તદહં તત્ર પર્થમે સા બ્રવીદિદમ् ॥

(ભાવાર્થ: હે પતિદેવ ! તમારા સુખદૃષ્ટાનિ હું ભાગીદાર બનીશ. તમે જ્યાં અને જેવી રીતે રહેશો ત્યાં હું પણ રહીશ.)

વરવચન--

ॐ દ્વે ઉજે વિષ્ણુસ્ત્વા નથતુ ॥

(भावार्थ : बीजा पदने ओरंगावा माटे भगवान् विष्णु तने शक्ति आपो.

कुटुंबं रक्षयिष्यामि आबालवृष्टिकादिकम् ।

अस्ति नास्ति य संतुष्टा द्वितीये सा व्रवीदिदम् ॥

(भावार्थ : हे नाथ ! बागडो, वृङ्गो वगेरे धरमां बधांने हुं साचवीश अने धरमां जे पण वस्तु होय तेनाथी संतोष पामीश.)

वरवचन--

ॐ त्रीष्णि रायस्पोषाय विष्णुस्त्वा नयतु ॥

(ભાવાર્થ: ત્રીજી પદને ઓળંગવા માટે ભગવાન વિષ્ણુ તને સંપત્તિ વધારનારી બનાવો.)

કન્યાવચન--

ભર્તુભક્તિરતા નિત્યં, સદૈવ પ્રિયભાષણી ।

ભવિષ્યામિ પદે ચૈવ તૃતીયે અહું બ્રવીદિદમ् ॥

(ભાવાર્થ : હે સ્વામી ! તમને જ દેવ માનીને તમારી ભક્તિમાં હું સદાય પ્રિયવાણી બોલનારી બનીશ.)

વરવચન—

ॐ चत्वारिमायो भवाय विष्णुस्तवा नयतु ॥

(भावार्थ : योथा पृथक् आकमण माटे अने आपणा धरने उल्लासमय बनाववा माटे विष्णु भगवान् तजे सुखनी प्राप्ति करावे.)

कन्यावचन--

आर्त आर्तालविष्ण्यामि सुखदुःखाविभागिनी ।

तवाज्ञां पालयिष्यामि यतुर्थेऽहं ब्रवीमि त्वाम् ॥

भावार्थ : हे नाथ ! तमारा दुःखमां हुं य दुःखी थष्ठश अने सुखदुःखमां भागीदार थष्ठश. तमारी आज्ञानुं पालन करीश.)

वरवचन—

ॐ पद्य पशुभ्यो विष्णुस्तवा नयतु ॥

(भावार्थः आ पांचमा पगला माटे भगवान् विष्णु तने पशुवृक्षिनुं सुख आपो.)

कन्यावचन—

ऋतकाले शुचि स्नाता कीर्तिष्यामि तथा सह ।

नहं परतरं यायां पद्यमेऽहं ब्रवीमि त्वाम् ॥

(भावार्थः रजोदर्शन थया पछी स्नानथी पवित्र थઇने हुं आपनी साथे सुखविलास भोगवीश, अन्य कोई पुरुषनो विचार नहीं कुँ.)

वरवचन—

ॐ ખડ ઋતુભ્યો વિષ્ણુઃ ત્વા નયતુ ॥

(ભાવાર્થ: આ છઢા પદના આકમણ માટે ભગવાન વિષ્ણુ તને બધીએ છ ઋતુઓમાં પ્રસંજ રાખે.)

કન્યાવચન—

ઇહાય સાક્ષિકો વિષ્ણું ચ ત્વાં વંચિતાસ્મયહમ् ।

ઉભયો :પ્રીતિરત્યંતા ખસ્કેડહં ચ બ્રવીમિ ત્વામ् ॥

(ભાવાર્થ: હે દેવ ! હું વિષ્ણુ ભગવાનની સાક્ષીમાં કહું છું કે હું તમને કદી છેતરીશ નહિ. આપણી એકબીજા પ્રત્યે પ્રીતિ વધે તેમ વતીશ.)

વરવચન—

ॐ સખે સપ્તપદા ભવ, સા માં અનુવ્રતા ભવ, વિષ્ણુ ત્વા નયતુ ॥

(ભાવાર્થ: આ સાતમા પગલાને ઓળંગાવા માટે તું મારી સખી, સમર્થક, સંરક્ષક અને સંવર્ધક બન.)

કન્યાવચન—

હોમયજ્ઞાદિ કાર્યોષુ ભવામિ ત્વ સહાયિની ।

ધર્માર્થકમકાર્યોષુ સપ્તમેડહં બ્રવીમે ત્વામ् ॥

(ભાવાર્થ : હોમ, યજ્ઞ આદિ કાર્યોમાં હું તમારી સહાય કરનારી બનીશ. ધર્મ, અર્થ અને કામ આદિ કાર્યોની સિદ્ધિમાં તમારી સહાયિકા બનીશ.)

અખંડ સૌભાગ્યવચન

હવે બજે પક્ષ તરફથી અખંડ સૌભાગ્યવતી બે-બે સ્થીઓ આવી વરકન્યાને કુમકુમ, અક્ષતથી વધાવી કન્યાના કાનમાં ‘બ્રહ્મા—સાવિત્રીનું સૌભાગ્ય’, ‘ઇન્દ્ર—ઇન્દ્રાણીનું સૌભાગ્ય’, ‘શિવ—પાર્વતીનું સૌભાગ્ય’, ‘કૃષ્ણ—દુલ્ઘિમણીનું સૌભાગ્ય’, વગેરે વચન ભાવ અને આશીર્વાદપૂર્વક કહે છે.

બ્રહ્મા—સાવિત્રી, ઇન્દ્ર—ઇન્દ્રાણી વગેરે અખંડ સૌભાગ્ય અને પ્રસંગ દામપત્યનાં પ્રતીક છે. એમના સૌભાગ્ય જેવા સૌભાગ્યની યાચનામાં ભારતીય સંસ્કૃતનું પ્રતિબિંબ છે.

સિંદ્રપૂતિ

હવે વરરાજા કન્યાની સેથીમાં સિંદ્ર પૂરી તેને અખંડ સૌભાગ્ય આપશે. આ વખતે કન્યા પોતાના પતિના ડાબા હણ્ઠ તરફ આસન ગ્રહણ કરશે. હવે તે ‘વામાંગી’ કહેવાય છે. આ સિંદ્ર અખંડ સૌભાગ્યનું પ્રતીક છે. આ સમયે વર ખૂબ આનંદપૂર્વક કન્યાને સૌભાગ્યના પ્રતીક સમું મંગલસૂત્ર પણ પહેરાવશે. આ સમયે, જીવનસાથી બનેલાં વર-કન્યા માટે મંગલ કામનાઓ વ્યક્ત કરતો શલોક બોલાશે.

ઈં

સિંદ્રરે સર્વસૌભાગ્યં સિંદ્રરે સુખસંપદા:

દદામિ તવ સીમંતે સિંદ્રરે સુખવર્ધનમ् .

(ભાવાર્થ : સિંદ્રમાં સર્વ સૌભાગ્ય રહેલાં છે. સિંદ્રમાં જ સુખસંપત્તિ છે. હું તને સુખની વૃજિ કરનારું સિંદ્ર આપું છું.)

ધૂવદર્શન

હવે વરરાજા કન્યાને ધૂવનો તારો બતાવે છે. આ ધૂવદર્શન અચળતા અને તેજસ્વીતાનું પ્રતીક છે, વરરાજા આ તારો બતાવતાં કન્યાને જાણે કહી રહ્યા છે કે ધૂવની જેમ સ્થિરતા હોય તો જ પ્રેમ અખંડ રહે. આ વખતે નીચેનો શલોક ગવાશે.

ॐ ધૂવં અસિ ધૂવં ત્વા પશ્યામि ધૂવં એધિ પોષ્યે મયિ ।
મહાં ત્વા અદાત् બૃહસ્પતિ: મયા પત્યા પ્રજાવતી સંજીવ શરદ: શતમ् ॥

(ભાવાર્થ : તું ધૂવના તારાની જેમ સ્થિર બન. હું તને સ્થિર મનવાળી જોઉં છું. તું મારામાં સ્થિર થઇને પોખણું પામ. ભગવાને આપનને સ્થિર બનાવ્યાં છે. બૃહસ્પતિએ તને મને આપી છે. મારાથી પ્રજાવાળી બની તું શતાયુ બન. આપણો પ્રેમ અખંડ રહો.)

સ્નેહી સ્વજન,

અહીં લઝવિધિ સંપદ્ધ થાય છે. આપના ઉલ્લાસસભર સહભાગે આ વિધિને વધુ મંગલમય બનાવી છે. આ અવસરે બજો --.....પરિવાર વતીશી આપ સૌનો આભાર માનીએ છીએ. આપણે પ્રભુને પ્રાર્થીએ કે એની કૃપા(વર)(કન્યા) ને જીવનનું પ્રત્યેક સુખ અર્પે અને બજો એકબીજાના આત્માનાં સાચાં સાથી બની રહે.

આ વિધિ અમે શક્ય ચોકસાઈ તથા ભાવપૂર્વક કરી છે, ઇતાંચ કોઇ ક્ષતિ રહી ગઈ હોય તો પ્રલુબુ પાસે નતમસ્તક ક્ષમા યાચીએ છીએ.

આવાહનં ન જાનામિ, ન જાનામિ વિસર્જનમ् ।

પૂજાવિધિં ન જાનામિ, પ્રસીદ પાર્મેશ્વર ॥

(ભાવાર્થ :હે પરમેશ્વર ! હું આવાહનની વિધિ જાણતો નથી કે નથી જાનતો વિસર્જન. હું પૂજાવિધિ પણ જાણતો નથી, તો (પણ) મારા પર પ્રસન્ન થાઓ.)

મંત્રહીનં કિયાહીનં ભક્તિહીનં સુરેશ્વરાઃ ॥

યત્પુજિતં મયા દેવાઃ ! પરિપૂર્ણ તદસ્તુ મે ॥

(ભાવાર્થ: હે સુરેશ્વરા ! મેં મંત્રહીન, કિયાહીન કે ભક્તિહીન જે કંઈ પણ પૂજન કર્યું હોય તેને પરિપૂર્ણ માનજો.)

લગ્નમંડપમાં બેઠેલા તથા આ વિધિમાં ઉપસ્થિત સૌ સ્વજનને સાથે મળી ભક્તિપૂર્વક કૃષ્ણવંદન કરી, શાંતિમંત્રનું પઠન કરવા વિનંતી.

**યદુવંશકુમારો મે સ્વામિની વૃષભાનુજા ।
કૃતાર્થોડહું કૃતાર્થોડહું કૃતાર્થોડહું ન સંશય: ॥**

(ભાવાર્થ : યદુવંશકુમાર શ્રીકૃષ્ણ અને વૃષભાનુની દીકરી રાધાજી મારાં સ્વામી છે. હું ધન્ય થયો છું. એમાં કોઈ સંશાય નથી.)

**લોકાલિરામં રણરંગધીરં રાજુવનેત્રં રઘુવંશનાથમ् ।
કરુણાધરં તં શ્રીરામચંદ્ર શરણં પ્રપદે ॥**

(ભાવાર્થ : સંપૂર્ણ જગતમાં સુંદર, રણકીડામાં ધીર, કમલનયન, રઘુવંશનાયક, કરુણામૂર્તિ અને કરુણાના ભંડાર એવા શ્રીરામચંદ્રજીને શરણે હું જાઉં છું .)

**સર્વેઽપि સુખિનःસંતુ, સર્વે સંતુ નિરામયાઃ ।
સર્વે ભક્તાણિ પશ્યંતુ, મા કશ્ચિદ દુઃખભાક્ ભવેત् ॥**

(ભાવાર્થ: સૌ સુખી થાઓ, સૌ નિરોગી રહો, સૌ કલ્યાણકારી બાબતો જુઓ, કોઇપણ કોઇ દુઃખને પામો નહીં.)

પ્રસીંદું પંચ ભૂતાનિ, આત્મોજ્ઞતિ: ભવતુ તે ।

સાધયન् શ્રેય: સર્વાણાં, સુખિન: સંતુ નિત્યમ् ॥

સૃષ્ટિનાં પંચ તત્ત્વ તમારા પર પ્રસન્ન થાઓ , તમારા આત્માની ઉજ્ઞતિ થાઓ.

સૌનું સુખ સાધતાં તમે સદાય સુખી રહો.

Many Such Ebooks in Gujarati are available
free to download at

<http://aksharnaad.com/downloads>